

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2021/1256**z dne 21. aprila 2021****o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2015/35 v zvezi z vključevanjem tveganj glede trajnostnosti v upravljanje zavarovalnic in pozavarovalnic****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) ⁽¹⁾ ter zlasti člena 50(1) in člena 135(1)(a) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Prehod na nizkoogljično, bolj trajnostno, z viri gospodarno in krožno gospodarstvo v skladu s cilji trajnostnega razvoja je ključnega pomena za zagotavljanje dolgoročne konkurenčnosti gospodarstva Unije. Unija je leta 2016 podpisala Pariški sporazum ⁽²⁾. V točki (c) člena 2(1) Pariškega sporazuma je določen cilj okrepitev odziva na podnebne spremembe, med drugim z zagotavljanjem, da se bodo finančni tokovi ujemali z usmerjenostjo v zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in k razvoju, odpornemu na podnebne spremembe.
- (2) Komisija je ob priznavanju tega izziva decembra 2019 predstavila evropski zeleni dogovor ⁽³⁾. Zeleni dogovor je nova strategija za rast, katere cilj je Unijo preobraziti v pravično in uspešno družbo s sodobnim, z viri gospodarnim in konkurenčnim gospodarstvom, ki leta 2050 ne bo ustvarjalo nobenih neto emisij toplogrednih plinov in v katerem bo gospodarska rast ločena od rabe virov. To zahteva tudi, da se vlagateljem ponudijo jasni, dolgoročni signali za izogibanje naslednim naložbam in povečanje trajnostnega financiranja.
- (3) Komisija je marca 2018 objavila svoj akcijski načrt „Financiranje trajnostne rasti“ ⁽⁴⁾ o vzpostavitvi ambiciozne in celovite strategije za financiranje trajnostne rasti. Eden od ciljev, navedenih v akcijskem načrtu, je namenjen preusmeritvi kapitalskih tokov v trajnostne naložbe, da bi dosegli trajnostno in vključujočo rast. Ocena učinka, na kateri temeljijo naknadne zakonodajne pobude, objavljena maja 2018 ⁽⁵⁾, je pokazala potrebo po pojasnitvi, da bi morale zavarovalnice in pozavarovalnice in okviru obveznosti, ki jih imajo do imetnikov polic, upoštevati dejavnike trajnostnosti. Zato bi morale zavarovalnice in pozavarovalnice redno ocenjevati ne le vsa relevantna finančna tveganja, ampak tudi vsa relevantna tveganja glede trajnostnosti iz Uredbe (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾, ki bi lahko, kadar se pojavijo, dejansko ali potencialno bistveno negativno vplivala na vrednost naložbe ali obveznosti. Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/35 ⁽⁷⁾ se ne sklicuje izrecno na tveganja glede trajnostnosti. Zato in za zagotovitev, da se sistem upravljanja ustrezno izvaja in upošteva, je treba pojasniti, da bi morala sistem upravljanja zavarovalnic in pozavarovalnic ter ocena skupnih potreb teh podjetij po solventnosti odražati tveganja glede trajnostnosti.
- (4) Zavarovalnice, ki razkrijejo glavne škodljive vplive na dejavnike trajnostnosti v skladu z Uredbo (EU) 2019/2088, bi morale tudi prilagoditi svoje postopke, sisteme in notranje kontrole ob upoštevanju teh razkritij.

⁽¹⁾ UL L 335, 17.12.2009, str. 1.

⁽²⁾ Sklep Sveta (EU) 2016/1841 z dne 5. oktobra 2016 o sklenitvi Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, v imenu Evropske unije (UL L 282, 19.10.2016, str. 1).

⁽³⁾ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij: Evropski zeleni dogovor (COM(2019) 640 final).

⁽⁴⁾ COM(2018) 97 final.

⁽⁵⁾ SWD(2018) 264 final.

⁽⁶⁾ Uredba (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev (UL L 317, 9.12.2019, str. 1).

⁽⁷⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/35 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 12, 17.1.2015, str. 1).

- (5) Glede na prizadevanja Komisije zagotoviti, da se podnebna in okoljska tveganja upravljajo in vključijo v finančni sistem, ter pomen politik prejemkov pri zagotavljanju, da osebe zavarovalnic in pozavarovalnic učinkovito upravlja tveganja, ki se ugotovijo s sistemom upravljanja tveganj, bi morale politike prejemkov zavarovalnic in pozavarovalnic vsebovati informacije o tem, kako te politike upoštevajo vključevanje tveganj glede trajnosti v sistem upravljanja tveganja.
- (6) Načelo preudarne osebe iz člena 132 Direktive 2009/138/ES zahteva, da zavarovalnice in pozavarovalnice vlagajo samo v sredstva, katerih tveganja lahko ustrezno opredelijo, izmerijo, spremljajo, upravljajo, nadzirajo in o njih poročajo. Za zagotovitev, da zavarovalnice in pozavarovalnice učinkovito upravljajo podnebna in okoljska tveganja, bi bilo treba pri izvajanju načela preudarne osebe upoštevati tveganja glede trajnosti, naložbeni postopki zavarovalnic in pozavarovalnic pa bi morali odražati preference njihovih strank glede trajnosti, kot se upoštevajo v postopku odobritve produkta.
- (7) Delegirano uredbo (EU) 2015/35 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (8) Nadzornim organom, zavarovalnicam in pozavarovalnicam bi bilo treba dati dovolj časa, da se prilagodijo novim zahtevam iz te uredbe. Njeno uporabo bi bilo zato treba odložiti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Spremembe Delegirane uredbe (EU) 2015/35

Delegirana uredba (EU) 2015/35 se spremeni:

(1) v členu 1 se vstavijo naslednje točke 55c do 55e:

- „55c. ‚tveganje glede trajnosti‘ pomeni okoljski, socialni ali upravljavski dogodek ali okoliščino, ki ima lahko v primeru, da do nje pride, dejanski ali potencialen negativen vpliv na vrednost naložbe ali vrednost obveznosti;
- 55d. ‚dejavniki trajnosti‘ pomenijo dejavnike trajnosti, kot so opredeljeni v točki 24 člena 2 Uredbe (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta (*);
- 55e. ‚preference glede trajnosti‘ pomenijo izbiro stranke ali potencialne stranke glede tega, ali in v kakšnem obsegu bi bilo treba v njeno naložbo vključiti enega ali več od naslednjih finančnih instrumentov:
- (a) finančni instrument, za katerega stranka ali potencialna stranka določi, da se minimalni delež vложи v okoljsko trajnostne naložbe, kot so opredeljene v točki 1 člena 2 Uredbe (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta (**);
 - (b) finančni instrument, za katerega stranka ali potencialna stranka določi, da se minimalni delež vложи v trajnostne naložbe, kot so opredeljene v točki 17 člena 2 Uredbe (EU) 2019/2088;
 - (c) finančni instrument, ki upošteva glavne škodljive vplive na dejavnike trajnosti, kjer kvalitativne ali kvantitativne elemente, ki dokazujejo to upoštevanje, določi stranka ali potencialna stranka;

(*) Uredba (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev (UL L 317, 9.12.2019, str. 1).

(**) Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).“;

(2) člen 260 se spremeni:

(a) v točki (a) odstavka 1 se točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) ukrepi, ki jih mora zavarovalnica ali pozavarovalnica sprejeti za oceno in upravljanje tveganja izgube ali neugodne spremembe vrednosti zavarovalnih in pozavarovalnih obveznosti zaradi neustreznih predpostavk pri oblikovanju cen in rezervacij kot posledice notranjih ali zunanjih dejavnikov, vključno s tveganji glede trajnosti;“;

(b) v točki (c) odstavka 1 se doda naslednja točka (vi):

„(vi) ukrepi, ki jih mora sprejeti zavarovalnica ali pozavarovalnica, da zagotovi, da se tveganja glede trajnosti v zvezi z naložbenim portfeljem ustrezno ugotavljajo, ocenjujejo in upravljajo.“;

(c) vstavi se naslednji odstavek 1a:

„1a. Zavarovalnice in pozavarovalnice v svoje politike iz točk (a) in (c) odstavka 1 ter po potrebi politike na drugih področjih iz odstavka 1, vključijo tveganja glede trajnosti.“;

(3) člen 269 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (e) nadomesti z naslednjim:

„(e) ugotavljanje in ocenjevanje nastajajočih tveganj ter tveganj glede trajnosti.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek 1a:

„1a. Nastajajoča tveganja in tveganja glede trajnosti iz točke (e) odstavka 1, ki jih ugotovi funkcija upravljanja tveganj, spadajo med tveganja iz točke (a) člena 262(1).“;

(4) v členu 272(6) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) vpliva inflacije, pravnega tveganja, tveganj glede trajnosti, spremembe v sestavi portfelja podjetja in sistemov, ki prilagajajo plačilo premij imetnikov polic navzgor ali navzdol glede na njihove zahteve v preteklosti (sistemi bonus–malus), ali podobnih sistemov, ki se izvajajo v posebnih homogenih skupinah tveganja;“;

(5) v členu 275 se doda naslednji odstavek 4:

„4. Politika prejemkov vključuje informacije o tem, kako upošteva vključevanje tveganj glede trajnosti v sistem upravljanja tveganja.“;

(6) v poglavju IX naslova I se doda naslednji oddelek 6:

„ODDELEK 6

Naložbe

Člen 275a

Vključevanje tveganj glede trajnosti v načelo preudarne osebe

1. Zavarovalnice in pozavarovalnice pri opredelitvi, merjenju, spremljanju, upravljanju, nadzoru, poročanju in ocenjevanju tveganj, ki izhajajo iz naložb, kakor je navedeno v prvem pododstavku člena 132(2) Direktive 2009/138/ES, upoštevajo tveganja glede trajnosti.

2. Za namene odstavka 1 zavarovalnice in pozavarovalnice upoštevajo morebitni dolgoročni učinek svoje naložbene strategije in odločitev na dejavnike trajnosti, ta strategija in odločitve zavarovalnice pa po potrebi odražajo preference njihovih strank glede trajnosti, ki se upoštevajo v postopku odobritve produkta iz člena 4 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/2358 (*).

(*) Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/2358 z dne 21. septembra 2017 o dopolnitvi Direktive (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevami glede nadzora in upravljanja produktov za zavarovalnice in distributerje zavarovalnih produktov (UL L 341, 20.12.2017, str. 1).“

*Člen 2***Začetek veljavnosti in uporaba**

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 2. avgusta 2022.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 21. aprila 2021

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN
